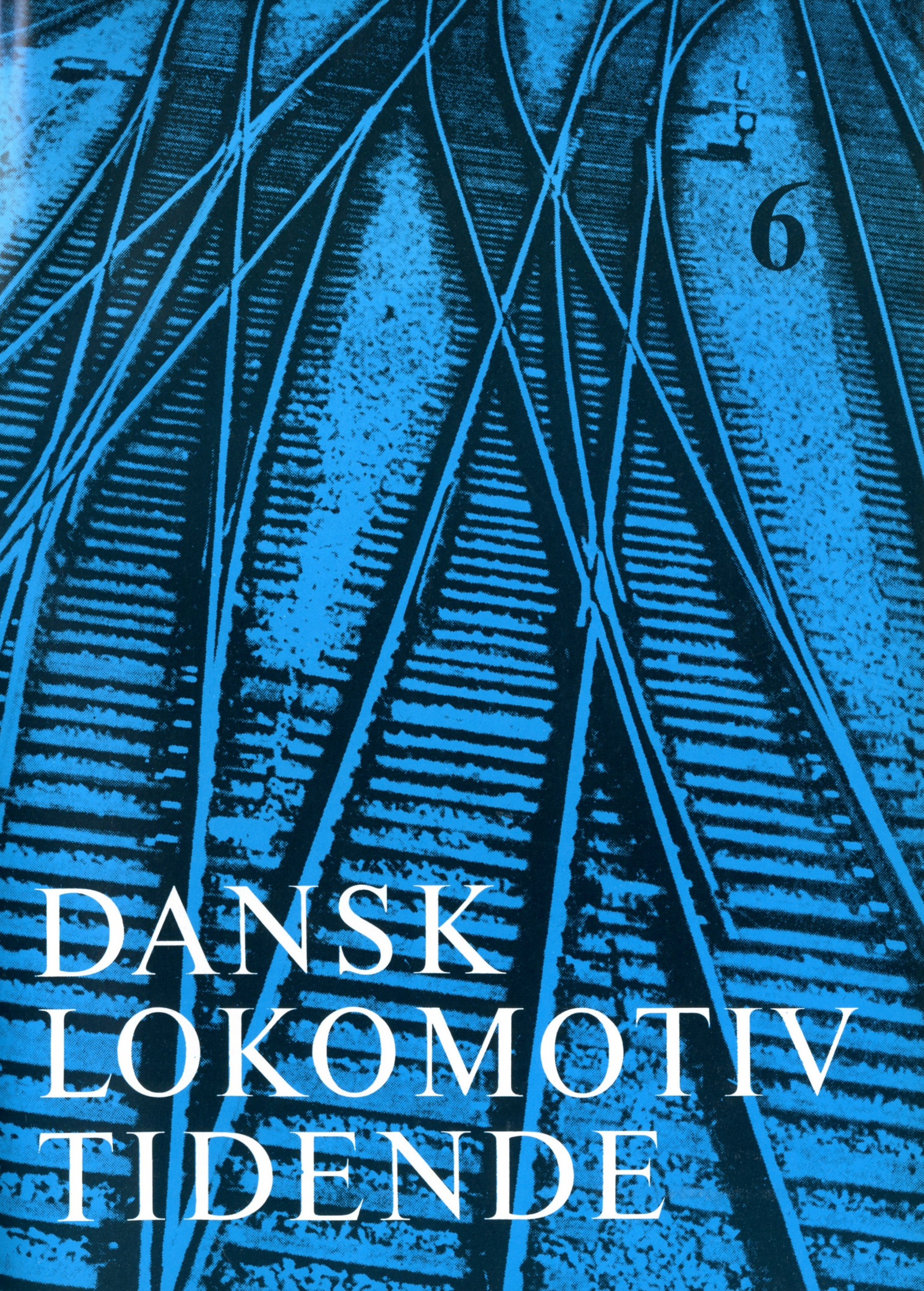

6

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. JUNI 1975 - 75. ÅRGANG

6

LO kongres	2
DLF's formand 60 år	3
Erhvervsøkonomiske perspektiver	4
DSB indfører strækingsradio	8
Et helt enestående samarbejde	10
Interne arbejdstidsbestemmelser	12
Løn og særlige ydelser 1. april 1975 ...	15
Australiens stolthed på skinnerne	18
Personalia	19

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell, (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

I ugen fra den 12.-16. maj afholdtes LO kongres i Ålborg med deltagelse af lige ved 1000 stemmeberettigede deltagere plus en række gæster fra ind- og udland, presse m.m., så Ålborghallen, hvori kongressen fandt sted, måtte udnytte hele sin kapacitet for at give plads til de mellem 11-1200 deltagere. Et stort arrangement, men en naturlig ting for den del af dansk fagbevægelse, som er tilsluttet LO. Ved udgangen af 1974 var der tilsluttet 44 forbund med et medlemstal på godt 950.000 medlemmer. Det kan imødeses, at millionen vil være rundet, når næste kongres om 4 år skal afholdes. Det var en lang række betydelige spørgsmål, kongressen behandlede. Spørgsmål, som ikke blot direkte knytter sig til fagbevægelsens egne forhold, men som også udstrækker sig til samfundsforhold med stor betydning for den danske befolkning i almindelighed. Det vil føre for vidt i enkeltheder at køre alle disse spørgsmål frem på denne plads. Vi må indskrænke os til fremhævelse af visse ting, som direkte kan indgå som vejledning i de overvejelser, vi som tjenestemænd har med hensyn til forbedring af vore økonomiske forhold, vore arbejdstidsforhold, vor uddannelse og miljøet. Med baggrund i landets økonomiske dilemma måtte folketetinget, da arbejdsmarkedets forhandlingsparter ikke selv kunne finde frem til et overenskomstresultat, tage stilling til spørgsmålet med den virkning, at man ad lovgivningens vej dikterede en overenskomst, hvis væsentligste indhold - dyrtidsreguleringen - på afgørende måde greb ind i tjenestemændenes forhold, fordi disses procentregulering blev ophævet, medens man i stedet generelt overførte princippet fra arbejdsmarkedet om et fast ørebeløb pr. time pr. portion.

Der er grebet dybt i store grupper indkomster indenfor vort lønsystem, og vi må nu med megen interesse se hen til, på hvilken måde en lovet taktregulering kan imødegå forringelserne i det hidtidige system.

Det var en enig lønmodtagerfront, som i princippet tog afstand fra dette indgreb, men det må på den anden side erkendes, som det udtryktes af Thomas Nielsen, at det i den nuværende situation ville være samfundsøkonomisk uheldigt med de omfattende arbejdskampe, der var lagt op til med årsag i arbejdsgivernes utrolige stejlehed overfor krav om lavtlønstillæg og a jourføring af dyrtidsreguleringen. Vi har endeligt opnået at få 40 timers arbejdsuge, men det er ikke den umiddelbare opfattelse i LO, at dette timetal med det første kan nedsættes. Derimod vil man sætte yderligere ind på at få nedsat arbejdstiden for

60 år

Den 19. juni er der atter en mærkedag for foreningens mangeårige formand, E. Greve Petersen. Dagen er hans fødselsdag, og han fylder 60 år.

Et spænd af år med et væld af begivenheder i vor verden, med en udvikling som efterhånden kan tage pusten fra en.

De to trediedele af disse mange år har Greve Petersen været med i denne udvikling ved aktiv indsats, især i fagbevægelsen og naturligvis først og fremmest i vor egen organisation, heraf som dens førstemand i 28 år. Ikke mange har haft muligheden for, at være formand for en fagorganisation i 28 år. Greve Petersen har været sin organisation en god mand gennem de mange år, og vi venter, at hans virke fremover stadig må sætte frugt til fremgang for medlemmernes økonomiske og arbejdsmæssige interesser.

Der har været adskillige lejligheder til at nævne de opgaver og hverv, han er eller har været valgt til at beskæftige sig med i årenes løb, men ligesom kronen på værket har han fået den internationale anerkendelse at blive valgt som præsident for JTF's jernbanemandssektion, som er tilsluttet flere millioner jernbanemænd fra en lang række lande verden over. Du ønskes hjertelig til lykke med fødselsdagen, idet vi håber, du fortsat må have evne og kraft til at føre DLF videre.

På fødselsdagen afholdes en reception i Hotel Plaza's selskabslokaler, Bernstorffsgade 4, fra kl. 10 til 12.

holddrift o.lign. Opmærksomheden rettes også mod ekstra feriegodtgørelse og frihed til uddannelse betalt af arbejdsgiverne. Vel er det afgørende, at forbedre de økonomiske vilkår, dog er der en stigende tendens til at sætte miljøforhold frem i front. Arbejdsmiljøet er en påkrævet ting at give sig i kast med. Og det har LO beskæftiget sig med i fireårsperioden siden sidste kongres. Et direkte resultat er nået med fremsættelse af forslag til lov om arbejdsmiljø. På langt sigt er dette også en samfundsøkonomisk vinding.

Thomas Nielsen tilkendegav, at målsætningen i miljøpolitikken klart er at omprioritere de forskellige hensyn, der til daglig tages, når man skal producere. Tanken er at nedsætte et permanent LO-udvalg, hvis opgave skal være at inspirere og koordinere de enkelte fagområders miljøopgaver. Kongressen vedtog et

forslag om oprettelse af stillinger som amtskonsulenter, som i samarbejde med fællesorganisationerne skal arbejde for en kraftig udbygning af kontakten mellem LO's ledelse og fagbevægelsens lokale arbejde.

Et forslag fra tre forbund om oprettelse af en konfliktfond blev stemt ned. Der skulle have været indbetalt et engangsbeløb på 400 kr. pr. medlem og desuden 2 kr. pr. medlem pr. uge. På et par år ville fonden have haft en kapital på rundt regnet 600 millioner kr. Der vedtoges kontingentforhøjelse, hvilket betyder, at kontingentet i 1975 udgør 57 kr. pr. år, i 1976 bliver det 64 kr. Til forretningsudvalget genvalgte Børge Aanæs, Dansk Jernbaneforbund. Det vedtoges endvidere, at kongressen for fremtiden skal afholdes i efteråret.

Erhvervsøkonomiske perspektiver

Samtale med udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgård

4

Vi indleder samtalen med at spørge:

Industrirådets nyeste rapporter er ret så pessimistiske i deres vurdering af Dansk industri i produktion og ordretilgang er svækket; beskæftigelsen vigende.

Hvordan er situationen, hvis vi ser ud over Europa; er der også pessimisme?

Der kan konstateres en almindelig nedgang i den vestlige verden, det gælder ikke alene Europa, men også USA og Japan; man regner dér med negativ økonomisk vækst. I Vesttyskland venter man en betydelig lavere økonomisk fremgang, end man har været vant til.

Generel afmatning

Der er altså tale om en generel afmatning?

Ja, og denne afmatning af konjunkturerne skønner jeg vil fortsætte til hen på efteråret.

Hvad er hovedårsagen til industriernes recession?

Hovedårsagen er den tre-fire doubling, der har fundet sted af oliepriserne. Hertil kommer de kraftige stigninger i råvarepriserne, der satte ind samtidig; men de sidste er dog nu ved at vende den anden vej.

Restriktiv politik

Industrilandene har mistet valuta?

Ja, og det har bragt dem i vanskeligheder; det har nemlig medført restriktive foranstaltninger for at beskytte valutaerne. Det betød, at renten gik kraftigt i vejret. Endelig blev der ført en stram finanspolitik. Dette bevirkede mindre afsætning. Forholdet er endvidere det, at når der skal gives mere for råvarer og energi, falder reallønnen, og det be-

tyder at folk holder igen med køb af f.eks. biler og andre forbrugsgoder.

Vender konjunktoren?

I hvor lang tid venter man, at afmatningen vil præge de europæiske industrier?

Jeg tror, at man vil være kommet ud af vanskelighederne i løbet af dette kalenderår.

Hvordan venter du, at dette vil ske?

Dels ved at råvarepriserne falder. De er jo som nævnt på vej ned. Endvidere vil priserne på fødevarer- og forarbejdede industriprodukter blive dyrere i de lande, der har olien og råvarerne. Der bliver på den måde en udligning.

Industrien kritisk

Industriens ledelse her i landet bl.a. den tidligere formand for Industrirådet, peger på omkostningerne, specielt lønningerne og dyrtidsreguleringen – som særdeles hæmmende for konkurrenceevnen?

Den overenskomstlov, der er blevet gennemført, medfører, at løn- og andre omkostninger kommer til at stige mindre i Danmark end i de fleste andre lande i de kommende to år. Og det vil medføre, at industriens konkurrenceevne f.eks. over for Sverige, bliver stærkt forbedret.

Indtjeningen i industrien hævdes at være alt for ringe?

Det er rigtigt, at indtjeningen har været ret ringe i den sidste periode; men i og med at omkostningerne nu

ikke vil stige så stærkt som i andre lande vil både indtjeningsmulighederne og beskæftigelsesmulighederne blive forbedret.

Regeringens initiativ

Hvor stærkt vil regeringens stimulerende beskæftigelseslove påvirke udviklingen?

Jeg tror, at det, at den internationale konjunktur vil vende, og det, at vi har gennemført den før nævnte overenskomstlov – og det, at vi har stillet forslag om konkrete beskæftigelsesforanstaltninger tilsammen medvirker til, at konjunkturerne vender og bedres hen på slutningen af året.

Og slår igennem i 1976?

Ja. – Men jeg vil gerne tilføje, at regeringen havde ønsket at gå noget videre med de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, end vi fik mulighed for.

På hvilke områder?

Vi havde ønsket, at man hurtigt stillede midler til rådighed til virksomheder i likviditetsvanskeligheder, – og at man gav mulighed for at finansiere nybyggeriet ved statstilskud. Disse ting bliver ikke til noget i det omfang og i den form, vi ville have det. Derfor bliver foranstaltningerne ikke den saltvandsindsprøjtning, vi havde ønsket.

EF-markedet

EF-markedet kan vel stimulere det danske erhvervslivs produktion og afsætning?

Det, at vi har fri adgang til hele EF-området for industrivarerne er jo i sig selv en stimulans. Og det, at vi er med i EF's landbrugsordning medfører, at vi kan sælge alle de landbrugsvarer, vi kan producere til garanterede mindstepriser. Hvis EF ikke kan aftage dem, får vi tilskud til at sælge dem til tredieland.

»Valutaslangen« spiller også en betydelig rolle?

Det er der ingen tvivl om. Vi har kunnet holde vor kronekurs, mens vi helt givet havde måttet devaluere, hvis vi ikke var blevet medlem af EF.

Englands økonomi er stærkt rystet; helt anderledes tegner billedet sig for Vesttyskland? Hvad er grunden til denne markante forskel?

Forskellen er svær at forklare. Men det skyldes jo nok det forhold, at man i England har ladet omkostningerne løbe løbsk og ikke forbedret produktiviteten tilstrækkelig, mens man i Vesttyskland har holdt kontrol med omkostningerne og i høj grad har forbedret produktiviteten.

Ledigheden

Ledigheden herhjemme er alvorligst for de unge årgange. Er der mulighed for hjælp?

Det er nødvendigt at gøre noget specielt for de unge, fordi det er særlig slemt, hvis man går ud af skolen med den eneste garanti: At der intet arbejde er at få. Det skaber en dårlig start i tilværelsen. Det er derfor meget afgørende at sætte ind over for de unge. Man har her den fordel, at en del af indsatsen kan bestå i, at de unge fortsætter deres uddannelse, så de bliver bedre egnede til at klare sig i fremtiden, når konjunkturerne atter vender.

I Stauning-perioden satte man pensionsalderen ned? Det bødede ganske væsentligt på ledigheden blandt de yngre?

Det kan blive aktuelt igen! Der er overvejelser i gang hos os i den retning.

Underbalanceringen

Det budgetterede store under-

skud på finansloven kan blive inflationsbefordrende?

Det kommer an på, hvilken kreditpolitik, man fører, – og på hvordan beskæftigelsessituationen er. Nu er beskæftigelsessituationen jo sådan, at der helst skal en stimulans til fra de offentlige finanser. Men samtidig har regeringen ledsaget denne underbalancering med muligheden for at optræde på obligationsmarkedet. (idet vi jo har stillet forslag om et statslån på 6 mia. kr.). Viser det sig, at der er for mange penge i omløb, så der er optræk til inflationsfare, kan man opsuge disse penge ved at sælge statsobligationerne.

Underbalancering af budgettet skulle altså ikke føre til inflation?

Nej, ikke når den ledsages af mulighed for salg af obligationer, som foreslået af regeringen.

Statslånet på 6 mia. kr

Professor Nyboe Andersen hævder, at salg af disse obligationer vil påvirke obligationsmarkedet og ramme nybyggeriet?

Det er ikke min vurdering. Udviklingen har vist, at kurserne på obligationer efter den 9. april (da der var paniksalg på Børsen) har rettet sig. Jeg vil også gerne understrege, at det bliver ikke sådan, at der pludselig væltes en masse obligationer ud på markedet. Der vil kun blive tale om salg, hvis det viser sig nødvendigt for at opsuge de penge, der er for meget i omløb.

Man valgte de ret korte obligationer?

Det gjorde man, for at de ikke skulle flyde sammen med det almindelige obligationsmarked, og fordi vi her i landet har savnet de mellemlange obligationer.

Der har været tale om at tage endnu kortere obligationer i anvendelse?

Hvis man går ned til kun ét eller to-årige obligationer, er det jo næsten det samme som kort kredit.

De helt korte papirer som f.eks. skatkammerbeviser er ikke anvendelige i denne forbindelse?

Nej, for de løber for meget sammen med kontante midler.

Der er anket over, at obligations-salget vedrørende det omhandlede lån skal foregå via statsgældskontoret?

De socialdemokratiske regeringer har altid – også mens jeg var økknominister og kgl. bankkommissær – ført pengepolitik sammen med Nationalbanken. Denne og regeringen har altid i fællesskab drøftet situationen igennem og derefter taget stilling til, hvordan man skulle forholde sig med hensyn til obligationer – og i det hele om økonomisk politik. Påstanden om, at vi nu vil »tage noget« fra Nationalbanken er ikke rigtig.

Blev beslutningen om statslånet drøftet med Nationalbanken?

Selve beslutningen blev truffet efter en meget indgående drøftelse med Nationalbanken.

Besparelser

Oppositionen kræver stadig flere besparelser?

I det omfang, man kan gennemføre besparelser, uden at man forringer den sociale og uddannelsesmæssige standard, burde man gøre det. Vi er ikke modstandere af besparelser, men de må ikke give social slagside. At skære yderligere i de sociale og uddannelsesmæssige sektorer vil give ulighed i samfundet. Og det er vi modstandere af.

Men rationaliseringer i den offentlige sektor?

Man vil altid kunne foretage besparelser via rationalisering. Men det tager tid.

Personalereduktioner i det offentlige?

De gigantbesparelser i penge og personale, som Glistrup opererer med, afviser vi.

Til slut spørger vi udenrigsøkonomiminister:

Betalingsbalancen tegner bedre?

Ja, det ser ud til, at den bliver kraftigt forbedret. Underskuddet tegner til at blive mere end halveret i forhold til 1974. Og i det omfang der bliver bedre balance, er det ikke nødvendigt med de store udenlandske lån. Behovet for udenlandske lån vil nemlig naturligt aftage i forbindelse med en relativ forbedring af betalingsbalancen.

Koalitionsregering?

Statsministeren har ytret sig for en bredere regeringsdannelse?

Det er jo en fortsættelse af det mandat, som statsministeren fik, da han dannede den nuværende regering. Da fik han mandat til at danne den bredest mulige regering. Det er stadigvæk (– sådan set) hans mandat. Men det har næppe nogen mening, at realisere bestræbelsen, medmindre det kan blive en flertalsregering. Og det er der ikke meget, der tyder på i øjeblikket med den holdning, som Venstre indtager.

En koalition kan ikke etableres uden om Venstre?

Hvis man skal have en flertalsregering, er det jo meget svært at gøre det uden om Venstre, – og det er først og fremmest en flertalsregering, man må tilstræbe.

Forliget om kapitalvindingsskatten blev dog bragt i hus som et V og S-forlig!

Ja; i den konkrete sag kom der resultat. Men jeg tør ikke i øjeblikket sige, om det indebærer videre muligheder.

Indkomstskatten skal lettes for de mange – og gøres enklere og mere retfærdig.

Det skal gøres muligt ved bekæmpelse af det store skattesnyderi, skat på samfundsskabte formuegevinster og beskæring af de særlig store fradragsfordele, som de velstående befolkningsgrupper har sat sig i besiddelse af.

Derudover kan man ikke afvise, at også omlægning fra indkomstskat til produktions- og forbrugsafgifter kan blive aktuelt – men det må have som ubetinget forudsætning, at indkomstskatten lettes mest for de lavest lønnede.

LO's skatteudvalg samler sig i sit afsluttende debatoplæg til LO-kongressen i maj om at skitsere en vidtgående indkomstskattereform. Det foreslås, at skatten opkræves af bruttoindkomsten uden nogen form for specielle fradrag for den enkelte skatteydere selvangivelse.

Det faste *lønmodtagerfradrag* vil man gerne give afkald på, fordi det lige så godt – og med mindre administration – kan omsættes i lavere skatteprocenter. Til gengæld bør konfliktunderstøttelse gøres skattefri – og særlige udgifter, som lønmodtageren har under udførelse af sit job, må udenfor hans personlige indkomstopgørelse refunderes af arbejdsgiveren efter faste, aftalte satser.

De særlige fradrag for *livsforsikringer*, børneopsparing m.v. bør helt bortfalde. For de personer, der har tegnet forsikringskontrakter i tillid til gældende regler, bør fradragsretten indenfor 3.000 kr.s-reglen dog erstattes af et tilskud fra staten til forsikringsselskaberne til nedsættelse af præmierne.

Rentefradrag og renteindkomst bør fremtidig være den personlige indkomstopgørelse uvedkommen-

de. De store formuebesiddere kan i stedet beskattes gennem skærpet formueskat.

Rentefradragene

For eksisterende låneforhold bør renterne tages ud af indkomstopgørelsen på den særlige måde, at rentebetaleren beholder halvdelen af renten som sit skattefradrag og modtagerens skat. Derved beskattes automatisk store beløb i »sorte« renter.

For nye lån vil renten tilpasse sig på et langt lavere niveau, når det fastsættes, at den skal holdes helt uden for indkomstopgørelsen både hos långiver og låntager, uanset om den er af privat eller erhvervsmæssig karakter.

På den skitserede måde opnår man at begrænse rentefradragsfordelen for de højeste indkomstgrupper væsentligt. Derefter er der ikke grund til at gå ind i en kompliceret aftrapning af f.eks. ejerboligernes renteudgifter og lejeværdi over 15 år. I stedet bør man indrette den fremtidige finansiering af boligbyggeriet, så alle former for boligbyggeri ligestilles – og boligudgiften sænkes væsentligt i starten, mens husejerne til gengæld forhindres i at opnå arbejdsfri formuegevinster på långivernes bekostning ved uforudset stærk inflation.

Skatteudvalget har derfor foreslået, at alt fremtidigt boligbyggeri skal finansieres ved rentefri, men pristalsregulerende statslån, der afsættes til en garanteret kursværdi.

Desuden foreslår man, at formuegevinst ved alle slags ejendomsalg skal inddrages fuldt ud til samfundet, hvis ejendommen sælges til højere værdi end den pristalsregulerede anskaffelsespris. Denne reelle formuegevinst skal afdrages af køber i form af et pantebrev til staten.

Sælger skal dog kunne få henstand med betaling på et hertil svarende beløb i offentlige lån i det hus, han eventuelt flytter til. Inddragelse af formuegevinsten forfalder således først, når husejeren endeligt forlader ejendomsmarkedet.

Skatteudvalget foreslår også en reel skærpelse af skatten på andre formuegevinster.

Med hensyn til beskattningen af erhvervslivet forestiller man sig en 50 pct.s skat på overskud af aktieselskaber, og på den del af andre firmaers overskud, som ejeren ikke trækker ud i årets løb. Samtidig ønsker man at lukke for store fradragsmuligheder for højt lønnede lønmodtagere ved at forhindre, at underskud af en måske hobby- eller spekulationsbetonet erhvervsvirksomhed kan give nedslag i skatten af anden indkomst. Iøvrigt skal store afskrivninger heller ikke kunne lette skatten af det beløb, den erhvervsdrivende trækker ud af eget firma. Disse fradrag skal først kunne anvendes, når der i selve virksomheden faktisk opnås en indtægt, hvori der er plads til fradragene.

LO's skatteudvalg ved meget vel, at forslagene i debatoplægget er meget vidtrækkende – og derfor af praktiske grunde ikke alle kan gennemføres på helt kort sigt.

Udvalget er på den anden side nået til den konklusion, at der er behov for et meget konsekvent opgør med det nuværende skattesystems svagheder, hvis man skal opnå folkelig forståelse for store, nødvendige offentlige udgifter til sociale, sundheds- og uddannelsesmæssige formål.

I det nuværende system er følelsen af på urimelig vis at betale nabosens skat – alt for berettiget – vidt udbredt.

DSB indfører strækingsradio

8

Samtlige tog på DSBs hovedstrækninger skal nu have mulighed for radiokontakt med de fjernstyringscentraler og kommandoposter, hvorfra trafikken på de enkelte strækninger og stationer styres.

Ifølge en beslutning, som DSBs øverste ledelse har truffet, skal arbejdet med etablering af de nødvendige radioanlæg langs strækningerne og i togene indledes allerede i dette finansår, således at den første strækning Vigerslev-Ringsted – der bliver forsøgsstrækning – kan være klar til ibrugtagning den 1. juni 1976.

Vest for Storebælt bliver første strækning med det nye system – der i DSB sprog hedder *strækingsradio* – Nyborg-Fredericia, hvor de faste anlæg skal være klar 1. november 1977.

Arbejderne med etablering af strækingsradio for alle tog på hovedstrækningerne vest for Storebælt ventes afsluttet 1. juni 1979. Øst for Storebælt sker den 1. august 1979.

De strækninger, der i denne forbindelse bliver tale om, er:

Øst for Storebælt:

Helsingør-København

København-Korsør

Ringsted-Rødby Færge/Gedser

Roskilde-Køge-Næstved

Roskilde-Kalundborg

Vest for Storebælt:

Nyborg-Fredericia

Frederikshavn-Padborg

Lunderskov-Esbjerg

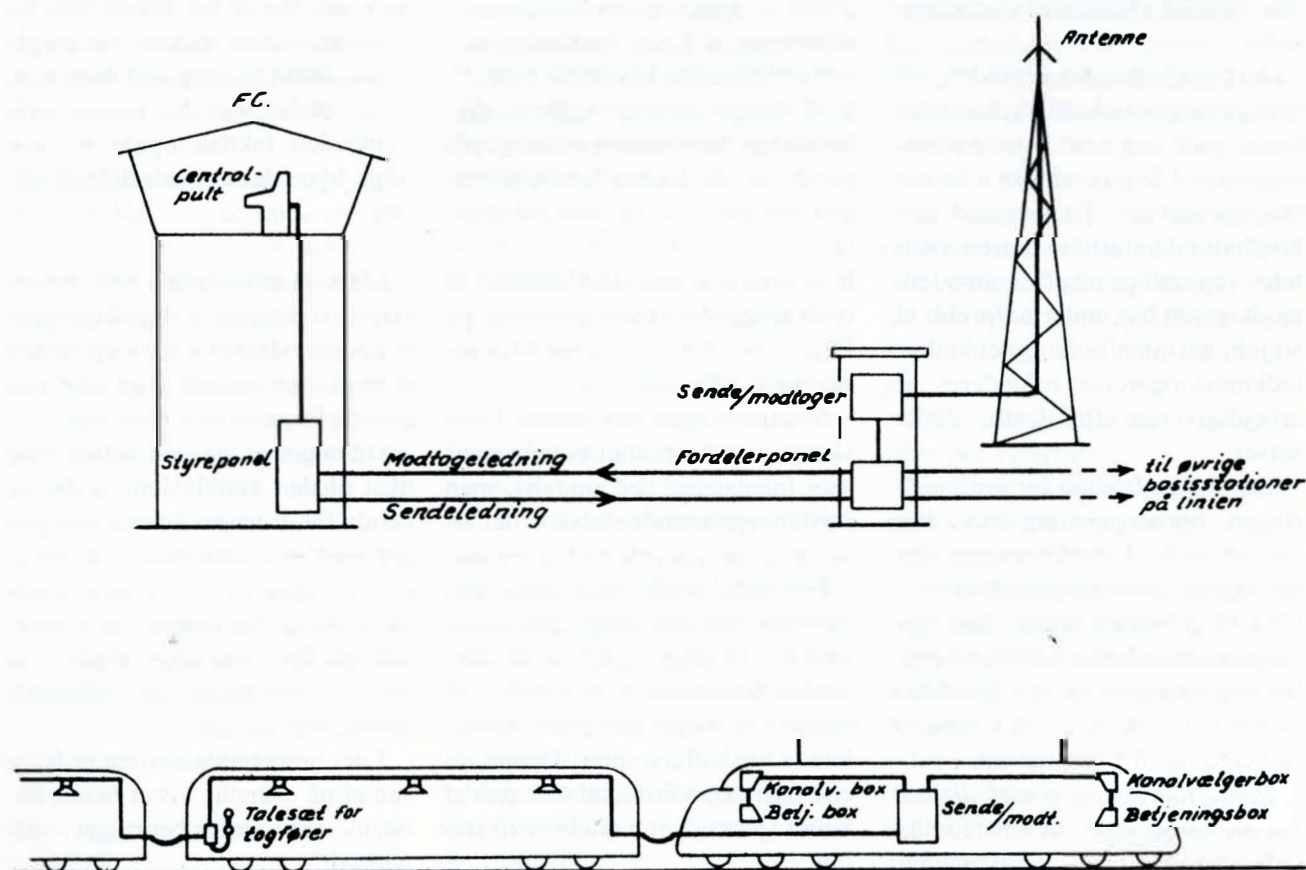
Vejle-Herning-Struer

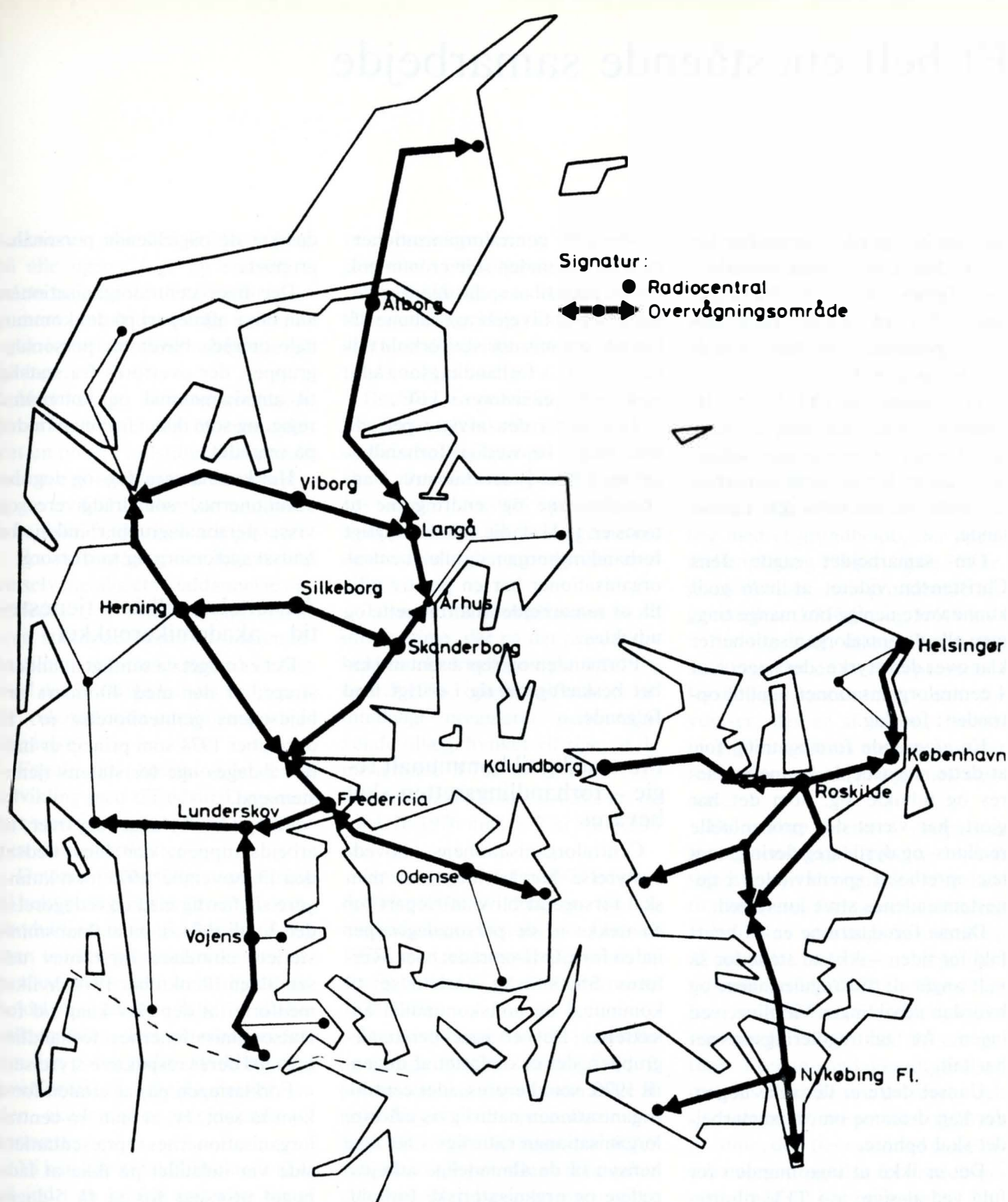
Skanderborg-Silkeborg-Herning

Langå-Viborg-Struer.

Det nye system betyder en forøgelse af både sikkerhed og service. Foruden mulighed for selektive opkald og samtaler mellem en enkelt lokomotivfører og fjernstyringscentral eller kommandopost om f.eks. driftsmæssige forhold, vil der også kunne ske omstilling til DSBs interne telefonnet, f.eks. til værksteder, ligesom opkald til og fra det øvrige tog- og servicepersonale vil kunne finde sted. Dette har særlig betydning for ønsket om at kunne give den bedst mulige underretning og træffe de rigtigst mulige dispositioner under unormale driftsforhold.

Som noget helt specielt udstyres strækingsradioanlægget med en række indikatorer for standardmeldinger, f.eks. »kør langsommere« eller »kør hurtigere«, der kan med-

virke til en smidigere afvikling af toggangen, uden unødige samtaler over radioen.

Desuden vil anlægget blive udstyret med en særlig nødknap, som giver lokomotivføreren mulighed for uden om en eventuel »ventekø« at komme i kontakt med fjernstyringscentral eller kommandopost. Samtlige tog inden for det pågældende strækningsafsnit har automatisk medhør på sådanne »nød-samtaler«.

Strækningssystemet vil være forberedt til at kunne samarbejde med de fremtidige anlæg for automatisk togkontrol (automatisk stop og hastighedsovervågning), og der vil blive tale om et af de mest avancerede jernbaneradiosystemer, som endnu er kendt.

Det københavnske S-banenet er udstyret med et strækningssystem, der er tilpasset de særlige driftsforhold, der her er gældende. Dette system blev taget i brug for et

par år siden, og gode erfaringer herfra vil blive udnyttet til strækningssystemet for DSBs hovedstrækninger.

Også de øvrige DSB-strækninger vil blive udstyret med radioanlæg. På grund af den mindre togtæthed og den lavere maksimalhastighed kan radiosystemet her gøres enklere end på hovedstrækningerne, og det kan samtidig benyttes ved fjernstyring af toggangen på strækningerne.

Et helt enestående samarbejde

10

Således betegnede formanden for CO II, Jens Christensen, samarbejdet i Tjenestemændenes Fællesudvalg (TFU) på CO II.s repræsentantskabsmøde, som blev afholdt den 14. maj 1975.

TFU består af CO I, CO II, Danmarks Lærerforening og Akademikernes Centralorganisation, og et sådant formaliseret samarbejde kendes så vidt vides ikke i andre lande.

Om samarbejdet sagde Jens Christensen videre, at man godt kunne være uenige om mange ting, men alle 4 centralorganisationer er klar over den styrke, der ligger i, at 4 centralorganisationer udadtil optræder i fodslag.

En afgørende forudsætning for, at dette samarbejde kunne etableres og udvikle sig, som det har gjort, har været den procentuelle realløns- og dyrtidsregulering, som har opretholdt spændvidden i tjenestemændenes stive lønsystem.

Denne forudsætning er – i hvert fald for tiden – ikke til stede for så vidt angår dyrtidsreguleringen, og hvordan udviklingen vil blive, ved ingen, før taktreguleringsnævnet har talt.

Uanset dette er der ikke nogen, der kan drømme om, at samarbejdet skal ophøre.

Det er ikke at tage munden fuld ved at sige, at i TFU tilrettelægges i realiteten hele den offentlige sektors lønmodtagerpolitik vedrørende de ansattes løn- og ansættelsesvilkår. Fra alle sider venter man på, at TFU har ført sine forhandlinger færdige, for at man derefter kan gå til egen arbejdsgiver og få det samme eller måske endda lidt mere.

TFU ønsker egentlig ikke at bestemme løn- og ansættelsesvilkårene for omkring ½ mio. offentligt ansatte, som ikke er medlemmer af en

af de fire centralorganisationer, men på den anden side er man nok fortsat nødt til at spille denne rolle, indtil der er tilvejebragt samme afklarede organisatoriske forhold uden for TFU.s forhandlingsområde, som de der eksisterer i TFU.

TFU har i den afvigte periode haft meget besværlige forhandlinger med flere finansministre. Vanskelighederne og ændringerne til trods er TFU stadig et kampdygtigt forhandlingsorgan, og alle 4 centralorganisationer har en positiv vilje til, at samarbejdet må fortsætte og udvikles.

Formanden og repræsentantskabet beskæftigede sig i øvrigt med følgende:

Fra statslig til kommunalt regie – forhandlingsretten skal bevares

Centralorganisationens hovedbestyrelse har besluttet, at man skal forsøge at blive aftalepart for en række af de personalegrupper inden for CO II-området, der overføres fra statslig ansættelse til kommunal og amtskommunal ansættelse. Det er især personalegrupper, der er omfattet af de ænril 1976, som berøres, idet centralorganisationen naturligvis må tage lorganisationen naturligvis må tage hensyn til de almindelige arbejdsretlige og organisatoriske forhold, der eksisterer på området.

Det må være således, at de personalegrupper, som centralorganisationen afgiver fra statslig til kommunal ansættelse, der i forvejen findes på det kommunale område, og dér er underlagt overenskomster, som er indgået af en anden organisation end centralorganisationen, selvfølgelig ikke kan komme og forlange aftale- og forhandlingsret, når der i forvejen er en organisation på området, der

dækker de pågældende personalegrupper.

Der hvor centralorganisationen kan blive aftalepart på det kommunale område bliver for personalegrupper, der overføres fra statslig til amtskommunal og kommunal regie, og som ikke i forvejen findes på området.

Her kan nævnes dag- og døgninstitutionerne, socialrådgivere og visse personalegrupper inden for åndssvageforsorg og særforsorg.

Ansættelsesvilkår – tjenestetid – akademikerpukkel

Det er meget væsentligt at understrege, at der med 40-timers arbejdsugens gennemførelse pr. 1. december 1974 som princip er indført 5-dages uge for statens tjenestemænd.

Mange har beklaget sig over, at arbejdsgruppen, der blev nedsat den 13. november 1973 først kunne gøre sig færdig med en redegørelse den 3. juli 1974, samt at finansministeriets cirkulære først blev udsendt den 10. oktober 1974, hvilket medførte, at der blev knap tid for etatsorganisationernes forhandlinger med deres respektive styrelser.

Forklaringen på, at aftalen først kom så sent, er, at man fra centralorganisationernes repræsentanters side var indstillet på ikke at lade noget uforsøgt for at få 5-dages ugen indført som princip, hvilket lykkedes.

Det har også været nævnt, at 5-dages ugen burde have været præciseret til at indeholde frihed lørdage og søndage.

Det har man også været opmærksom på fra forhandlernes side, og det er blevet fremhævet meget stærkt, at 5-dages ugen i størst muligt omfang bør lægges med frihed på lørdage og søndage, men vi har måttet erkende, at der er offentlige

funktioner, der skal holdes i gang på alle ugens dage og endvidere måtte bøje os for det fremførte argument om, at det øvrige samfund også i stort omfang arbejdede på lørdage.

Med hensyn til vore arbejdsopgaver har vi i gennem 60'erne oplevet en positiv indstilling til spørgsmålet om overførslen af arbejdsopgaver fra akademisk uddannet arbejdskraft til anden arbejdskraft.

For de områder, der ikke havde en selvstændig etatsuddannelse oprettedes forvaltningshøjskolen, som stadig udvidede sit uddannelsesstilbud og satte kronen på værket med det 3½ årige kursus vedrørende videregående administrativ uddannelse.

Fra alle sider har man hilst denne udvikling med tilfredshed, og man har været indstillet på, at udviklingen skulle fortsætte.

Det kan imidlertid give anledning til bekymring, når man ser på overproduktionen af akademikere, og man tænker på akademikernes organisationers helt berettigede arbejde på at afsætte folk fra akademikerpuklen. Det er spørgsmålet, om den påbegyndte udvikling med overførsel af arbejdsopgaver fra den akademiske arbejdskraft vil fortsætte.

Vi kan i givet fald blive nødt til at gå ind i en kraftig agitation for at gøre opmærksom på, at alle har accepteret det rigtige i at lade arbejdsopgaver på uddannelsesniveauet stå i et rimeligt forhold til hinanden.

Aftale forhandlinger 1975. Diktat fra lovgivningsmagten

Det er just ikke opmuntrende oplysninger, der kan komme her, men den 28. april 1975 blev der hos finansministeren som følge af lovgivning om forlængelse af kollekti-

ve overenskomster og aftaler indgået aftale om følgende:

Den hidtidige procentuelle dyrtidsregulering bliver afløst af en dyrtidsordning, der giver 60 øre pr. time (1248 kr. årlig).

Der sker en nulstilling af pristallet. De to overskydende points fra dyrtidsreguleringen pr. 1.4.75, der skete efter de hidtidige regler, udløses den 1.10.1975 procentuelt, hvilket vil sige, at lønningerne pr. denne dato af den grund stiger med 1.38%.

Tillægget til normallønnen på 40 øre pr. time, der på det private arbejdsmarked udløses pr. 1.3.1976 og 1.9.1976, udmøntes som et almindeligt ureguleret pensionsgivende tillæg, hvilket vil sige, at de nuværende 3.720 kr. fra 1.4.1976 forhøjes med 832 kr. til 4.552 kr. og fra 1.10.1976 med 832 kr. til 5.384 kr.

Opsparingen af de i 1973 udløste dyrtidsportioner ophører fra og med udgangen af september måned 1975, men de opsparede beløb er stadig bundet til de aftalte terminer 1978/1980.

Dyrtidstillægget til de generelle og særlige tillæg vil som følge af de 2 points, der var til gode som følge af nulstillingen af pristallet, pr. 1.10.1975 blive forhøjet fra 407,9 pct. til 414,9 pct. Der vil herefter ikke ske dyrtidsregulering, uanset hvor meget reguleringspristallet stiger.

Dyrtidsreguleringen af øvrige tillæg sker således, at tillæg, der udgør vederlag for et ved aftale fastsat antal timers særlig arbejdsforpligtelse, dyrtidsreguleres med et årsbeløb, der svarer til det forudsatte årlige antal timer multipliceret med 60 øre.

Aftalen indeholder endvidere, at andre tillæg f.eks. for merarbejde og rådighedstjeneste dyrtidsreguleres,

når tillæggene enten er omfattet af den aftale, centralorganisationerne indgik den 13. marts 1970, hvor man konverterede de daværende honorarer til rådighedstillæg, eller hvis tillæggene er fastsat ved en senere indgået aftale. Tillæggene dyrtidsreguleres med nogle særlige portionsstørrelser, der varierer fra 36 kr. til 300 kr. pr. år pr. dyrtidsportion. De 36 kr. svarer til et tillæg med et grundbeløb, der ligger mellem 100 og 199 kr., og de 300 kr. gives til tillæg, hvis grundbeløb ligger mellem 3.350 kr. og 3.649 kr.

Endelig er der tillæg af forskellig størrelse, der er givet til personer i forskellige lønrammer, men for ydelser, der er af samme belastning. De reguleres med en ensartet regulering uanset tillæggenes størrelse.

De særlige ydelser – natpenge, lørdag-søndagsgodtgørelse, delt tjeneste dyrtidsreguleres som hidtil. Der er dog foretaget en justering af beløbene som følge af nulstilling af pristallet, således at natpenge i tidsrummet kl. 17–22 for fremtiden justeres med 7 øre pr. time og i tidsrummet kl. 22–06 med 15 øre pr. time. Lørdag-søndagsgodtgørelsen justeres med 22 øre pr. time, delt tjeneste med 6 øre pr. time og 22 øre pr. time, delt tjeneste med 6 øre pr. time og godtgørelse for tredelt tjeneste med 12 øre pr. gang.

I forbindelse med den aftalte taktregulering er det omtalte paritetiske nævn nedsat med 6 repræsentanter fra hver side, således at lønmodtagersiden bliver repræsenteret med 2 fra LO, 2 fra FTF og 2 fra TFU.

Forårets aftaleforhandlinger må iøvrigt siges at have været en skuffelse, idet organisationerne ikke fik lejligheden til at sætte sig ved forhandlingsbordet og forhandle efter reglerne i den indgåede hovedafta-

Interne arbejdstidsbestemmelser

le. Vi må konstatere at der skete en forskelsbehandling mellem den offentlige og private sektor, idet vi ikke fik mulighed for at føre forhandlinger, og der skete et alvorligt indgreb i vor lønreguleringsmekanisme ved, at den automatiske procentuelle dyrtidsregulering er erstattet af et ensartet ørebeløb i dyrtidsreguleringen.

Hvis ikke tjenestemændenes stive lønsystem skal bryde sammen, må der i taktreguleringen tages hensyn til den ændring, der er sket i dyrtidsreguleringen.

Afskaffelsen af den procentuelle dyrtidsregulering må ses i forbindelse med den stigende aggressivitet, der udfoldes over for de offentligt ansatte.

I de unge år forventer de, at der er rigeligt med vuggestuer til deres børn, senere hen at skolen og de højere uddannelser er tilstrækkelig udbygget, bliver de syge, skal hospitalerne stå parat, og endelig når de bliver gamle, skal plejehjemmene gæstfrit åbne sine døre.

At det koster penge og kræver personale, overser man let og elegant. Organisationerne for de offentligt ansatte må i fremtiden føre en bevidst oplysnings- og forsvarskampagne, så folk får øjnene op for, at det velfærdssamfund, de selv har krævet, også koster sin pris.

Med hensyn til det, der nu er sket ved forårets aftaleforhandlinger, må det slås fast, at fortsætter de tendenser, der er kommet til udtryk i aftalen, stiler vi med raske skridt mod en ny lønningslov.

Valg af formand

Jens Christensen blev genvalgt med akklamation.

Efter indgående drøftelse af DLF's forslag til ændrede arbejdstidsregler samt DSB's forslag til ændring i forberedelses- og afslutningstjeneste m.m. blev der i overensstemmelse med § 21 i aftale af 9.10.1974 mellem finansministeren og centralorganisationerne aftalt følgende særregler:

DLF's forslag til § 10, stk. 2

»Med tilrettelægning af mere end 5 timers tjeneste ved togfremførelse skal indlægges en hvilepause, så fremt karakteren af tjenesten gør det påkrævet.

Medmindre en hvilepause er indlagt, kan sådan tjeneste ikke tilrettelægges uden personalets samtykke.

I tidsrummet mellem kl. 22 og kl. 6 bør hvilepausen på fremmed sted begrænses til ca. 1 time (med personalets samtykke dog ca. 3 timer). Kan der ikke tilrettelægges en samlet tjeneste i nattimerne med en begrænset hvilepause på ca. 1 time, skal pausen have en længde af 6-8 timer«.

Det af DLF fremsatte forslag kan ikke tiltrædes. DSB vil tilstræbe, at der i forbindelse med uafbrudt tjeneste ved togfremførelse, søges indlagt en hvilepause, hvor dette under hensyn til de tjenstlige forhold er muligt.

DLF's forslag til § 11, stk. 1

»Maksimumstjenesten på den enkelte dag må såvidt gør ligt ikke overskride 10 arbejdstimer. Tjeneste i eller ved fremførelse af tog må uden passende afbrydelse ikke vare over 8 timer (heri medregnet tiltrædelses- og henstilningstjeneste). Såfremt mere end 2 timer af tjenesten ved fremførelse af tog falder mellem kl. 22 og kl. 6, må tjenesten for lokomotivpersonale ikke uden

passende afbrydelse vare over 8 timer.

Det må tilstræbes, at lokomotivpersonalets nattimer (kl. 21-6) ikke overstiger 50 timer i den enkelte måned.

Rådighedstjeneste, på såvel tjenestested som i hjem, må ikke anordnes med mere end 8 klokketimer.

Anordnes tjeneste ved fremførelse af tog i forbindelse med rådighedstjeneste, skal påbegyndelse ske i tidsrummet for rådighedstjeneste.

Der må ikke anordnes rådighedstjeneste i forbindelse med afsluttet køretjeneste.

Der må højst tilrettelægges 2 på hinanden følgende tjenester, som påbegyndes og afsluttes mellem kl. 22 og kl. 5.

Iøvrigt skal tjeneste tilrettelægges, så der opnås gennemsnitligt 50% aftenfrihed«.

Der opnåedes enighed om følgende:

»Maksimumstjenesten på den enkelte dag må såvidt gør ligt ikke overskride 12 arbejdstimer. Tjeneste i eller ved fremførelse af tog må uden passende afbrydelse ikke vare over 9 timer (heri medregnet tiltrædelses- og henstilningstjeneste). Såfremt mere end 2 timer af tjenesten ved fremførelse af tog falder mellem kl. 23,30 og kl. 7, må tjenesten for lokomotivpersonalet dog såvidt muligt ikke uden passende afbrydelse vare over 8 timer. Der må for ture, der vedrører fremførelse af tog, højst tilrettelægges 2 på hinanden følgende tjenester, som indeholder mere end 2 timer mellem kl. 23,30 og kl. 7. Begrænsningerne omfatter således ikke rangerture.

Det må tilstræbes, at det kørende personales (ekskl. rangerpersonale) nattimer (kl. 22-6) ikke overstiger 50 timer i den enkelte måned.

Rådighedstjeneste må såvel på tjenestestedet som i hjemmet ikke anordnes med mere end 8 klokke-timer.

Anordnes tjeneste i eller ved fremførelse af tog i forbindelse med udført rådighedstjeneste på tjenestestedet, må den sammenhængende arbejdstid ikke overskride 10 timer; dette gælder dog ikke nedbrudsreserven. Anordnes tjeneste ved fremførelse af tog i forbindelse med rådighedstjeneste, skal påbegyndelse ske i tidsrummet for rådighedstjeneste.

Rådighedstjeneste i forbindelse med udført køretjeneste må ikke indlægges, når det pågældende personales fravær x) fra hjemstedsstationen har været 8 timer. For så vidt fraværet x) har været kortere end 8 timer, må der ikke anordnes længere rådighedstjeneste, end at fraværet x) fra hjemstedsstationen + rådighedstjeneste højst andrager i alt 10 timer.

x) Tiltrædelses- og henstillings-tjeneste på hjemstedsstationen medregnes som fravær.

DSB vil tilstræbe, at lokomotiv-personalets ture tilrettelægges således, at der opnås ca. 50% aften-frihed.

DLFs forslag til § 11, stk. 2

»Den ved aftale indarbejdede bestemmelse, at man under visse forudsætninger kan nedsætte hviletiden mellem to døgnns hovedarbejder til 8 timer uden personalets samtykke, henstiller DLF benyttelse af på en måde, ved udarbejdelse af kørselsfordelinger eller anden tjenestedeling, så anvendelse kun forekommer under ganske særlige omstændigheder.

Den nuværende 3 dages regel om underretning forud for en tjenestes påbegyndelse foreslås ændret til 5 dage.

DSB kunne ikke frasige sig retten til undtagelsesvis at nedsætte hviletiden mellem to døgnns hovedarbejder til 8 timer uden personalets samtykke. Der skal dog tilstræbes videst muligt hensyn til DLFs henstilling om ikke at anvende bestemmelsen.

Der blev videre givet tilsagn om, at 3 dages reglen for underretning af reservepersonale om tjenesten i muligt omfang søges udvidet til 5 dage.

DLFs forslag til § 2

»Lokomotivpersonalet tildeles fridag gennemsnitlig hver 6. dag. En fridags længde skal være mindst 40 timer. Mellem 2 fridage må in-gensinde forekomme mere end 8 arbejdsdage.

Falder fridagen på lørdage, gives også fridag følgende søndage. Falder fridagen på søndage, gives også fridag forudliggende lørdage. Så-danne fridage skal tilsammen have en længde på mindst (40 + 24) timer.

Der opnåedes enighed om, at lo-kopersonalets fridagstildeling tilrettelægges med fridag gennemsnitlig hver 6. dag. Det årlige antal fridage blev fastsat til 43 korte fridage (40 timer evt. 36 timer) og 18 lange fridage (64 timer evt. 56 timer) inkl. »skæve helligdage«. De 18 lange fridage skal tildeles på lørdag-søn-dag eller søndag-mandag. Fridags-kravet i henhold til aftalens § 12 betragtes med sådan fridagstilde-ling som fuldt opfyldt.

En arbejdsgruppe skal undersøge muligheden af en turtilrettelægning efter aftalens udløb med henblik på at få flest mulige af de 18 lange fri-dage lagt lørdag-søndag.

DLFs forslag

»Den gennemsnitlige ugentlige

arbejdstid fastsættes til 38 timer for lokomotivpersonale.

Der opnåedes enighed om, at tjene-stetiden (den højeste arbejdstid) fastsættes til gennemsnitlig 38 timer pr. uge og 6 timer 55 minutter pr. arbejdsdag. Der er med denne høje-ste tjenestetid ydet kompensation for frihed for ubekvem arbejdstid, jf. aftalens § 5, ligesom der er taget hensyn til, at fridage for søgnehel-ligdage er leveret ved foranstående fridagstildeling.

Der var ligeledes enighed om, at tjenesten opgøres over en periode, der følger turens struktur, og at pe-rioden ikke må være kortere end 4 uger, jf. aftalens § 1, stk. 7.

DLFs forslag

»Bestemmelsen om søgning af 1 arbejdsfri dag som feriedag for hver 5 arbejdsdage, der søges ferie, gæl-der ikke for lokomotivpersonale.

Der var enighed om, at der, så længe der i det normale turmønster udsættes et antal lange fridage, der er mindre end halvdelen af det samlede antal fridage, og der ikke gives et hertil svarende antal korte frida-ge, forlods afskrives 2 feriedage. Lokopersonale med fuld ferieret har således krav på 22 ordinære fe-riedage i det enkelte ferieår.

Denne særaftale træder i kraft den 1.6.1975. Aftalen tages op til revision efter 1 års forløb.

En arbejdsgruppe nedsat under projektgruppen vedr. strukturæn-dring indenfor driftsdepoter og vognopsyn har gennemgået loko-motivpersonalets forberedelses- og afslutningstjeneste. Gruppen har opdelt eftersynsarbejdet i et tek-nisk- og et sikkerhedseftersyn. Det første skal udføres af håndværkere ved dvk og ddt og det andet af lo-komotivpersonale. Fremtidigt be-nævnes forberedelses- og afslut-

ningstjeneste (sikkerheds-eftersyn) som tiltrædelses- og henstillings-tjeneste. Hertil kommer forskellige tillæg. Efter indgående drøftelse opnåedes tilslutning til følgende:

MV, MX, MY, MZ

Tiltrædelsestjeneste 35 min. (hele året).

Henstillingstjeneste 35 min. (hele året).

MO

Som hidtil (jf. ordreserie P)

MT

Tiltrædelsestjeneste 25 min.

Henstillingstjeneste 10 min.

Tillæg for olie, vand- og sandforsyning 10 min.

MH

Tiltrædelsestjeneste 35 min.

Henstillingstjeneste 15 min.

Tillæg for olie, vand- og sandforsyning 10 min.

S-tog

Indtil videre som hidtil.

Ved rt bortfalder 15 min. forud. Ved personaleskift gives 15 min. før og 10 min. efter, for rangermaskine dog kun 5 min. efter. Gb-tillæg 5 min.

Esperanto

Verdensesperantoforeningen arrangerer hver sommer en verdenskongres, hvori deltager 1500-2000 personer fra alle verdensdele.

Den første fandt sted i 1905 og kun verdenskrigene har krævet enkelte afbrydelser, således at vi nu i 1975 er nået til den 60. i rækken.

Denne »jubilæumskongres« afholdes i København (Falkonercentret, Frederiksberg) i dagene 26.7.-2.8.

Da det ikke er så længe siden, der sidst har været verdenskongres i København (1956 og 1962), ventes ikke det helt store deltagerantal, men man planlægger dog for ca. 1800 personer.

Selv om jernbanefolkene afholder deres egen kongres på esperanto hvert år i maj (den 27. løb af stabelen i Villach, Østrig, 10.-16. maj 1975), planlægges en *jernbane-dag i København tirsdag den 29. juli 1975*.

Emnet for denne dag, som henvender sig især til jernbanefolk fra andre lande, er *stygodsbefordring ved DSB – før, nu og i fremtiden*.

Vi har ment, at DSB systemtransport er såpas moderne og tidssvarende, at vi kan være bekendt at fortælle lidt om det, samtidig med at vi gerne ville vise lidt af en moderne godsterminal – og en sådan har vi jo i kongresbyen!

DSB plan 1990 – især GTM (Gods Transport Model) – vil vi også gerne kunne præsentere i store træk, og derved vise systemtransport som et skridt på vejen i en moderne jernbanes udvikling.

Det foreløbige program ser således ud:

Kl. ca. 10: ankomst til Gb, hvor der på DSB skolen holdes foredrag og vises film, dias m.v. om stykgodstransport før, nu og i fremtiden.

Derefter frokost i marketenderiet, hvorefter dele af godsterminalen fremvises.

Ved 16-tiden vil den stedlige DEFA-klub byde på en kop kaffe i DJIFs fritidscenter på Otto Busses Vej.

Af hensyn til pladsforhold m.v., vil det desværre være nødvendigt at begrænse deltagerantallet i denne jernbane-dag til ca. 50.

H. Hauge.

Fra den 17. april d.å. har museumsinteresserede to muligheder for at se DSB jernbanemuseum:

1) Det mangeårige jernbanemuseum i Sølvgade nr. 40, København K. Åbent for besøgende i tiden 1. april – 31. oktober, alle onsdage fra kl. 12–16, og alle lørdage fra kl. 12–15. Gratis entre.

2) Det nye jernbanemuseum, som er etableret i remisebygningen på Odense station, med følgende åbningstider: 1. maj – 30. september, alle dage fra kl. 10–16. 1. oktober – 30. april, lørdage og søn- og helligdage fra kl. 10–15. Efterårsferien, alle dage fra kl. 10–16. Entre for voksne 5 kr. Børn 2 kr.

Legat

I løbet af juli måned 1975 vil der blive uddelt følgende to legatportioner af Det sydfynske Jernbaneselskabs jubilæumslegat:

500 kr

til hjælp til uddannelse i teknisk, videnskabelig eller kunstnerisk retning af en søn eller datter af en tjenestemand, der i mindst 10 år har været fast ansat ved de banestrækninger, der tidligere har været drevet af Det sydfynske Jernbaneselskab.

400 kr

til studierejse i ind- eller udland til en tjenestemand, der opfylder samme ansættelsesbetingelser som nævnt ovenfor. Legatet uddeles særlig til rejser, der foretages i øjemed, der har jernbanemæssig interesse.

Ansøgninger må indgives inden den 15. juli til DSB, velfærds- og uddannelseskontoret, Kalvebod Brygge 34^a, 1560 København V. Ansøgninger om studielegatet må vedlægges fornøden dokumentation.

Løn og særlige ydelser fra 1. april 1975

Aftale mellem finansministeren og centralorganisationerne om justering af tjenestemandslønninger mv. fra 1. april 1975

I henhold til § 45, stk. 1, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken (tjenestemandsløven) fastsættes følgende:

Kapitel 1. Lønrammer og skalatrin

§ 1. Tjenestemandstillinger er henført til en lønramme, som består af et eller flere løntrin.

Stk. 2. Årslønnen på de enkelte skalatrin fastsættes som anført i denne aftale.

Kapitel 2. Stedtillæg og almindeligt, ikke-pensionsgivende tillæg

§ 2. Tjenestemænd på skalatrin 1–39 oppebærer stedtillæg, såfremt deres tjenestested er beliggende i en kommune, som henføres til stedtillægssatserne.

Stk. 2. Kommunernes fordeling med hensyn til stedtillæg er anført i Bilag til denne aftale.

Stk. 3. Stedtillæg beregnes efter den kommune, i hvilken tjenestemanden gør tjeneste den 1. i den måned, for hvilken tillægget udbetales. En tjenestemand, der ikke har fast tjenestested, oppebærer stedtillæg efter den kommune, i hvilken han bor.

§ 3. Stedtillægget fastsættes for skalatrin 1–18 til følgende procentdele af den i § 1 omhandlede årsløn:

Sats	Pct.
I	2½
II	5
III	7½
IV	10
V	12½
VI	15

Stk. 2. Fra og med skalatrin 19 aftrappes stedtillægget for helt at bortfalde ved skalatrin 40.

§ 4. Der ydes efter samme regler som for stedtillæg et almindeligt, ikke-pensionsgivende tillæg på 1½ pct. af den i § 1 omhandlede årsløn.

§ 5. Summen af stedtillæg og almindeligt, ikke-pensionsgivende tillæg fastsættes fra 1. april 1975 til de i aftalen angivne beløb.

Kapitel 3. Almindeligt, ureguleret pensionsgivende tillæg

§ 6. Ud over de i kapitel 1 og 2 omhandlede lønde ydes et almindeligt, ureguleret pensionsgivende tillæg, der fastsættes således:

Periode

kr.

1/4 1975 – 31/3 1976	3.720
1/4 1976 – 30/9 1976	4.552
1/10 1976 –	5.384

Kapitel 4. Generelle tillæg m.v.

§ 7. Til samtlige stillinger i lønrammerne 35–40 ydes et generelt tillæg.

§ 8. For tjenestemænd, der i henhold til lønnings- og klassificeringslovens § 31, stk. 7, 1. pkt., er eller bliver oprykket til lønramme 34, samt for stillinger, der i lønnings- og klassificeringsloven henførtes til lønramme 34 med et særligt tillæg på mere end 1.900 kr., udgør det årlige grundbeløb for det særlige tillæg 1.900 kr.

Kapitel 5. Midlertidigt tillæg til generelle og særlige tillæg

§ 9. Til generelle tillæg efter § 7 og til de i lønnings- og klassificeringslovens §§ 10–28, § 31, stk. 3 og 8, og § 35, stk. 2–4, omhandlede samt ved senere aftale fastsatte særlige tillæg ydes, når anden reguleringsmåde ikke er fastsat, et midlertidigt tillæg på 70 pct. til grundbeløbet.

§ 10. Til de nedenfor nævnte særlige tillæg ydes indtil videre et midlertidigt tillæg på 60 pct.:

Tillæg, der ydes efter lønnings- og klassificeringslovens § 31, stk. 2, 6, 7 og 9, eller efter senere indgået aftale, der træder i stedet herfor.

Rådighedstillæg til fabrikinspektører.

Rådighedstillæg til fængselsinspektører.

Rådighedstillæg på 900 kr. til statsadvokatfuldmægtige og politiadvokater i lønramme 35.

§ 11. De i lønnings- og klassificeringslovens § 31, stk. 4 og 5, omhandlede ikke-pensionsgivende tillæg og hertil svarende tillæg på 5, 10 og 15 pct. af den udbetalte løn excl. stedtillæg beregnes indtil videre på grundlag af de pr. 31. marts 1973 gældende årslønninger.

Kapitel 6. Dyrtidsregulering af lønninger og tillæg

§ 12. For hver fulde tre points udsving i reguleringspristallet ud over 100 forhøjes eller nedsættes lønningerne i henhold til § 1 med 1.248 kr. årlig for tjenestemænd og elever over 18 år og med 624 kr. for tjenestemænd og elever under 18 år. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering.

Stk. 2. Ved udsving i reguleringspristallet på fulde to points under 100 optages forhandling om regulerings form.

§ 13. Til de i §§ 9 og 10 omhandlede tillægs grundbeløb og midlertidige tillæg ydes et dyrtidstillæg på 407,9 pct. Fra oktober 1975 forhøjes tillægget uafhængigt af udviklingen i reguleringspristallet til 414,9 pct.

§ 14. Særlige tillæg, der udgør vederlag for et ved aftale fastsat antal timers særlig arbejdsforpligtelse, dyrtidsreguleres med et årsbeløb svarende til det forudsatte årlige antal timer, ganget med 60 øre.

§ 15. Andre særlige tillæg for merarbejde, rådighedstjeneste mv. dyrtidsreguleres, når tillæggene *enten*

er omfattet af aftalen af 13. marts 1970, jfr. cirkulære af 14. april 1970 herom, mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og statstjenestemændenes centralorganisationer om rådighedstillæg til erstatning for bortfaldne honorarer for rådighedstjeneste mv., og hvorom der ikke siden er indgået anden aftale,

eller

er fastsat eller ændret ved aftale indgået i medfør af tjenestemandslovens § 45, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Er de i stk. 1 omhandlede tillæg fastsat til grundbeløb, der stiger med højere anciennitet eller lønramme, for rådighedstjeneste mv., som i det væsentlige har samme omfang for de berørte tjenestemænd, indgås aftale om dyrtidstillæg med ensartet portionsstørrelse efter bemyndigelse i det enkelte tilfælde i medfør af tjenestemandslovens § 45, stk. 2.

Stk. 3. For hver tjenestemand, der oppebærer særlige tillæg fastsat pr. ydelse (f.eks. pr. vagt eller sag), foretages halvårsvis (for tiden 1. april – 30. september og 1. oktober – 31. marts) en opgørelse over summen af tillæg for de præsterede ydelser.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 omhandlede særlige tillæg dyrtidsreguleres med de i Bilag 4 anførte portionsstørrelser. Summen af særlige tillæg i henhold til stk. 3 dyrtidsreguleres med halvdelen af de i Bilag 4 anførte portionsstørrelser. Særlige tillæg eller summen af særlige tillæg i henhold til stk. 3 med grundbeløb under 100 kr. dyrtidsreguleres ikke. Særlige tillæg med grundbeløb på 3.650 kr. eller derover indberettes til finansministeriet, der i det enkelte tilfælde fastsætter dyrtidsportionens størrelse i samråd med vedkommende centralorganisation(er).

§ 16. Regulering i henhold til §§ 12, 14 og 15 sker på grundlag af reguleringspristallet for januar og juli for

tidsrummene henholdsvis 1. april – 30. september og 1. oktober – 31. marts.

§ 17. Særlige tillæg, der ikke er omfattet af §§ 14 og 15, samt generelle tillæg dyrtidsreguleres alene efter reglen i § 13.

§ 18. Tvivlstilfælde vedrørende anvendelsen af reglerne i §§ 14 og 15 forudsættes forelagt for finansministeriet til afgørelse i samråd med vedkommende centralorganisation(er).

Kapitel 7. Udbetaling af udløste dyrtidstillæg

§ 19. Ved udbetaling af de tre portioner dyrtidstillæg, der udløstes i tiden 1. april 1973 – 31. marts 1974 til lønninger på skalatrin 26 og derover, samt til de i § 7 omhandlede tillæg tilbageholdes en trediedel af dyrtidstillægget som opsparing. Tilbageholdelsen kan dog højst udgøre et beløb af en sådan størrelse, at den løn incl. stedtillæg og almindeligt, ikke-pensionsgivende tillæg, der kommer til udbetaling, svarer til den udbetalte løn med tilsvarende tillæg på det nærmest lavere skalatrin.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 bortfalder ved udgangen af september måned 1975.

§ 20. De efter bestemmelserne i § 19 opsparede beløb frigives med tilskrevne renter den 1. juli 1980.

Stk. 2. Et opsparet tilgodehavende frigives dog til udbetaling før dette tidspunkt, såfremt den berettigede forinden får udbetalt pension i henhold til lov om tjenestemandspension eller afgår ved døden.

Stk. 3. For hver 100 kroners opsparing udbetales følgende beløb:

Ved udbetaling	kr.
i tiden 1/4 1975 – 31/3 1976	105
i tiden 1/4 1976 – 31/3 1977	110
i tiden 1/4 1977 – 31/3 1978	116
i tiden 1/4 1978 – 31/3 1979	122
i tiden 1/4 1979 – 31/3 1980	128
i tiden efter 1/4 1980	134

Opsparede beløb, der ikke er delelige med 100, udbetales med et efter ovenstående skala forholdsmæssigt opskrevet beløb.

Kapitel 8. Særlig feriegodtgørelse

§ 21. Ud over løn under ferie oppebærer tjenestemænd en særlig feriegodtgørelse på 1½ pct., som beregnes af samtlige i optjeningspret oppebårne indkomstskattepligtige beløb for tjenstligt arbejde, men med fradrag af eventuelt sygdomsrisikobidrag.

Kapitel 9. Ikrafttrædelse m.v.

§ 22. Aftalen har virkning fra 1. april 1975.

§ 23. Aftalen af 2. maj 1973 om justering af tjenestemandslønninger m.v. ophæves.

Aftale mellem finansministeren og centralorganisationerne om natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste

I henhold til § 45, stk. 1, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken (tjenestemandsløven) fastsættes følgende:

Natpenge

§ 1. Tjenestemænd i staten, der efter ordre eller ifølge en godkendt tjenestefordeling udfører tjeneste i tiden kl. 17–6, oppebærer natpenge med følgende beløb:

For tjeneste i tiden kl. 17–22 4,58 kr. pr. time

For tjeneste i tiden kl. 22– 6 7,32 kr. pr. time

Stk. 2. Tjenestemænd, der har kostforplejning, oppebærer natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser.

Stk. 3. For rådighedstjeneste på tjenestestedet, der indgår i arbejdstiden med 3/4, jfr. § 8, stk. 1, i aftale af 9. oktober 1974 om arbejdstidsregler m.m. for statens tjenestemænd, ydes der, når soverum ikke er stillet til rådighed, ligeledes natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser. Ved soverum forstås værelse med seng (sovesofa el. lign.) og sengeklæder samt adgang til bad og toilet. Endelig ydes natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser for rejsetid som passager, såfremt der hverken er stillet soveplads til rådighed for tjenestemanden eller er ydet nattillæg i henhold til aftale af 28. april 1975 om godtgørelse af merudgifter ved tjenesterejser i Danmark (bortset fra Grønland) og på Færøerne.

Stk. 4. For arbejdsfri ophold uden for hjemstedet samt for rådighedstjeneste i hjemmet ydes ikke natpenge.

Stk. 5. Natpenge beregnes pr. påbegyndt halve time.

Godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag

§ 2. Tjenestemænd i staten, der efter ordre eller ifølge en godkendt tjenestefordeling udfører tjeneste på

lørdage efter kl. 14,

søn- og helligdage kl. 0–24,

mandage kl. 0–4,

grundlovsdag efter kl. 12 samt

juleaftensdag efter kl. 14,

oppebærer en særlig godtgørelse på 9,55 kr. pr. time. Godtgørelsen beregnes pr. påbegyndt halve time.

Stk. 2. Såfremt tjenestemanden udfører tjeneste på lørdage før kl. 14 som led i en forud tilrettelagt tjeneste, hvoraf halvdelen eller mere udføres efter kl. 14, ydes den i stk. 1 angivne godtgørelse for hele tjenesten.

Stk. 3. Såfremt tjenestemanden udfører tjeneste på mandage inden kl. 6 som led i en forud tilrettelagt tjeneste, der påbegyndes søndag kl. 24 eller tidligere, ydes den i stk. 1 angivne godtgørelse for hele den del af tjenesten, der ligger inden kl. 6.

Stk. 4. For rådighedstjeneste i hjemmet ydes ingen godtgørelse.

Godtgørelse for delt tjeneste

§ 3. Tjenestemænd i staten, hvis tjeneste er opdelt i 3 dele, oppebærer herfor en godtgørelse på 4,50 kr.

Stk. 2. Tjenestemænd, hvis tjeneste er delt således, at den strækker sig ud over 12 timer regnet fra første tjenesteafsnits påbegyndelse til sidste tjenesteafsnits afslutning, oppebærer en godtgørelse på 2,18, kr. pr. time. Godtgørelsen ydes for samtlige timer, der strækker sig ud over 12 timer, således at også mellemiggende tjenestefri timer medregnes. Godtgørelsen beregnes pr. påbegyndt halve time.

Stk. 3. Bestemmelserne i nærværende paragraf omfatter ikke søfartspersonale, for hvilket der kan fastsættes særlige bestemmelser.

Dyrtidsregulering

§ 4. For hver fulde tre pointsudsving i reguleringspristallet ud over 100 forhøjes eller nedsættes de i §§ 1–3 anførte satser med følgende beløb:

Natpenge for tjeneste i tiden kl. 17–22 7 øre pr. time

Natpenge for tjeneste i tiden kl. 22– 6 15 øre pr. time

Godtgørelse for tjeneste på lørdage,

søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag

og juleaftensdag 22 øre pr. time

Godtgørelse for delt tjeneste, der strækker sig ud over 12 timer,

jfr. § 3, stk. 2. 6 øre pr. time

Australiens stolthed på skinnerne

18

Ocean-ekspressen, som australierne selv kalder »Indian-Pacific«, fordi dette tog forbinder de to verdenshave med hinanden tværs over det australske kontinent, er ikke blot de professionelle jernbanefolks stolthed men hele befolkningens.

Det er et tog, der i hurtighed, komfort og præcision ligger højt blandt andre større og rigere stats-samfunds formåen i udviklet jernbane-teknik.

Ocean-ekspressens rute er fra Perth i det vestlige Australien til Sydney i Øst, og denne rute gennemkøres, uden at passagererne skal skifte en eneste gang på den 4.000 km lange strækning. Turen varer det meste af tre døgn.

Passagertoget, som det jo er, er forsynet med alle moderne be-

kvemmeligheder: Opholds-saloner (»klub-vogne«) med lænestole, borde til kortspil, air-condition o.s.v. Der er enmands- og tomands kabiner udstyret med lænestole og separat toilet og brusebad. Det er med al denne luksus ikke svært at forstå, at billetter er forudbestilt måneder i forvejen, og at de rejsende foretrækker at rejse med tog fremfor at benytte de interne australske flyruter.

Ocean-ekspressen kører over Nullabor-sletten med en fart af en engelsk mile i minuttet. For en udlænding er det en betagende oplevelse at skue denne limstens-slette, hvor der horisonten rundt ikke er et træ at øjne. Der er ingen byer, kun lejlighedsvis en gruppe primitive hytter, hvor arbejdere, der skal vedligeholde jernbanesporet, holder til, når de er på vagt. Enkelte

steder er der endnu anlæggene, hvor »fortidens« dampere kunne få vand på kedlen.

Ocean-ekspressen standser ikke ved nogen af disse udposter. Det gør kun de særlige »tea and sugar trains« – forsyningstog, der er som rullende købmands- og slagterforretninger og postkontor for de, der bor disse øde steder. Nogle af disse »forsyningstog« har regelmæssigt læge og sygeplejerske med, og så kan mindre skavanker og sygdomme ordnes på stedet.

Men det kan ikke optage hverken mandskab eller passagerer på Ocean-ekspressen. Her gælder det kun om at komme hurtigt frem gennem det øde landskab. Det meste af den strækning toget gennemkører, er ensopret, men der er vigepladser, så at man kan passere godstogene,

Den australske jernbanes sølvskinnende stolthed: Ocean-ekspressen. At rejse med dette tog er som at være passager på et krydstogt. Turen fra Sydney til Perth varer knap tre døgn, og der er alle faciliteter i toget.

Godtgørelse for tredelt tjeneste, jfr. § 3; stk. 1. 12 øre pr. time

Stk. 2. Reguleringen finder sted pr. 1. april og 1. oktober på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis januar og juli.

Specielle bestemmelser

§ 5. Denne aftale gælder ikke for tjenestemandsansatte sygeplejersker samt for tjenestemænd, for hvem

der ved aftale er fastsat særligt tillæg for de i §§ 1-3 omhandlede tjenester.

Ikrafttræden

§ 6. Denne aftale er gældende fra 1. oktober 1975. Samtidig ophæves aftale af 19. november 1974 om natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste.

der ofte er halvanden kilometer lange og trækkes af to lokomotiver. Personalet på Ocean-ekspressen tøver aldrig, når man venter på vagesporet, med at fastslå: »Det er godstrafikken, der giver overskud, ikke persontogene«...

Som at være på et skib

At rejse med Indian-Pacific minder i mange henseender om at være på krydstogt med et skib. Måltiderne i spisevognene er med i prisen, og de rejsende lærer hinanden at kende og mødes til et spil kort bag efter eller blot en drink.

En enkeltbillet på 1. klasse koster godt 1.000 kr. og på økonomiklasse knap 700 kr. 1. classes billetprisen svarer nogenlunde til, hvad man skulle betale, hvis man havde foretaget den samme rejse med fly.

Driften med aluminium-Ocean-ekspressen blev mulig i 1970 med færdiggørelsen af standard-jernbanesporet fra Perth til Fremantle, og i »det manglende led« mellem Port Pirie i Sydaustralien og Broken Hill i det vestlige New South Wales.

Inden da kunne man rejse med tog fra Sydney til Perth, men det var med eet tog fra Sydney til Melbourne, et andet til Adelaide, et tredje til Port Pirie, så endnu et skift til et tog til Kalgoorlie og tilslut *endnu* et skift til den sidste strækning til Perth. Sporvidderne var forskellige. I dag kører Ocean-ekspressen uden om Adelaide og Melbourne, idet den kører flere hundrede kilometer nord for disse steder. Sporet igennem Nullarbor-ørkenen, hvor igennem rejsen nu går, blev lagt i 1917.

Endnu taler de rejsende om tiden for blot 20 år siden, da rejsen igennem Nullarbor-ørkenen foregik i dårligt affjedrede, dampbadsvarme personvogne uden luft-fornyelse og

trukket af dampere. Dengang fik sovevogns-passagerere udleveret store brune papirposter til at lægge deres tøj i om natten for at beskytte det mod ørkenens støv...

Som alle andre tog i Australien er Ocean-ekspressen drevet af de australske statsbaner, selv om en del af det banelegeme, der gennemkøres, juridisk tilhører det britiske Commonwealth. Men det er en anden – intern – historie.

Når man kører med Ocean-ekspressen tværs over Australien ser man sandsynligvis nogle få kænguruer og endnu færre emu'er – fuglen, der ikke kan flyve, men 25 km uden for Sydney skal toget standse for et signal, og der får den rejsende zoologisk valuta for pengene: Her ligger nemlig en zoologisk have, der kan ses fra toget, og der er der masser af springende kænguruer inde bag hegnet...

VIP.

PERSONALIA

Forflyttet pr. 1/3 1975 efter ansøgning

Lokomotivførerne (17. lrm.)
P. E. Svendsen, ddt Rf i ddt Gb
M. K. Nielsen, ddt Gb i Pa

Forfremmelse til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1/3 1975

Lokomotivfører (13. lrm.) H. G. Larsen, ddt Næ i ddt Næ

Forfremmelse til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1/4 1975

Lokomotivførerne (13. lrm.):
H. Jensen, ddt Ar i ddt Ar
T. G. Jensen, ddt Fa i ddt Kø
B. B. Christensen, ddt Rf i ddt Rf
K. H. Olesen, ddt Str i ddt Gb
G. M. Mikkelsen, ddt Fa i ddt Kø

Forfremmelse til lokomotivfører (13. lrm.) pr. 1/4 1975

Lokomotivassistent (10. lrm.)
J. Hansen, ddt Gb i ddt Gb
K. E. L. Simonsen, ddt Hgl i ddt Hgl
J. Nilsson, ddt Gb i ddt Gb
A. K. Nielsen, ddt Gb i ddt Gb

B. R. Mikkelsen, ddt Gb i ddt Gb
J. A. Hansen, ddt Gb i ddt Gb
B. Christensen, ddt Gb i ddt Gb
Jørgen Jensen, ddt Næ i ddt Næ
O. J. Svensson, ddt Gb i ddt Gb
A. Odgaard, ddt Gb i ddt Gb
Peter Hansen, ddt Gb i ddt Gb
P. H. Andersen, ddt Gb i ddt Gb
F. H. W. von A. Jacobsen, ddt Hg i ddt Hg

Forfremmelse til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1/4 1975

Lokomotivførerne (13. lrm.):
O. R. Jelsing, ddt Ng i ddt Ng
A. Preisler, ddt Ro i ddt Ro
E. Nielsen, ddt Had i ddt Had

Overgået til anden stilling

Elfører (7. lrm.) A. M. W. Hansen, ddt Kher pr. 1/4 1975 overgået til stillingen som togetjent (6. lrm.) i Kh efter ansøgning.
Lokomotivassistent (10. lrm.) J. Nielsen, ddt Kh er pr. 1/3 1975 overgået til stillingen som lokomotivmester på prøve (16. lrm.) efter ansøgning.

Afsked efter ansøgning pr. 31/5 1975

Lkf. (18. lrm.) A. Schmidt, ddt Es, gr. alder.
Lkf. (15. lrm.) K. Sørensen ddt Ng, gr. svagelighed.
Lkf. (15. lrm.) Henning Nielsen, ddt Ar, gr. svagelighed.

Dødsfald

Lokomotivfører C. V. Søgaard Hansen, Ar, er afgang ved døden den 13. maj 1975.
Lokomotivfører R. A. Payne, Ar, er afgang ved døden den 13. maj 1975.
Pens. lokomotivfører E. P. Andreasen, Ullerupdalsvej 143 st.tv., 7000 Fredericia er afgang ved døden den 18. maj 1975.
Pens. lokomotivfører W. L. A. Jürgensen, Olafsvej 11, 7000 Fredericia er afgang ved døden den 21. april 1975.

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum den. 1/7 1975 frabedes venligst.

O. Hansen,
lokfører, Nyborg.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

P. Davidsen,
elfører, Kh.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

K. O. F. Jensen,
lokfører, Gb.

DEN FILOSOFISKE TEGNER

J burde ha' advaret os lidt om menneskets
store trang til at ville være noget-- så som
systemplanlægningsinspektør eller universitetsspsykolog--
nu synes vi ikke, det er noget bare at være
menneske

